

NÉPIRTÁSSAL VÁDOLJÁK A MAGYAR KORMÁNYT ÉS A BANKOKAT HÁGÁBAN! – ITT A BEADVÁNY...

TudnodKell | 2013.10.07.

A Hágai Büntető Bíróság kérte Kásler Árpádot, hogy a BÁÉSZ feljelentését fordítsák le angol nyelvre.

Kásler Árpád most rendelkezésre bocsátotta magyar és angol nyelven is a magyar kormány és a bíróságok, valamint a bankok ellen tett feljelentését, melyet a Hágai Büntető Bíróságra adott be korábban.

Nemzetközi Büntetőbíróság

Főügyési Hivatalának

Hága

Hollandia

Tisztelt Főügyész Asszony!

Szeretnénk az Ön figyelmét felhívni arra a népirtásra és emberiség elleni bűntettre, melyet Magyarországon a lakosság számára hitelezést végző bankok vezetői és az őket felügyelő szervek vezetői, az ebben közreműködő közjegyzők, illetve a bűncselekmények kivizsgálását megakadályozó ügyészek, bírák és politikusok követtek és jelenleg is követnek el. Kérjük, hogy az elkövetett bűncselekmények miatt a nyomozást szíveskedjék hivatalból elrendelni.

Tisztelt Főügyész Asszony, ezen feljelentésünket több száz ember felhatalmazása alapján tesszük meg a Banki Adósok Érdekvédelmi Szervezete és a Haza Nem Eladó Mozgalom nevében. A felhatalmazást igazoló aláírásokat tartalmazó dokumentumokat és az ügyészségi feljelentéseink elutasítását igazoló végzéseket a feljelentéshez csatoljuk. Mire a tisztelt Bírósághoz beérkezik az angol fordítása a feljelentésnek, újabb aláírásokkal fogjuk megtámogatni beadványunkat.

Tisztelt Hágai Büntető Bíróság!

Bankárok az általuk irányított pénzintézetek hitelezési tevékenysége során az embereket megtévesztve csalássorozatok elkövetésére alkalmas szerződések kötésével az adósok százezreit semmizték ki, és ezzel őket olyan súlyos nélkülözésnek tették ki, amely az adósok életfenntartását fizikailag veszélyeztette, illetve tette lehetetlenné, a gyermekvállalást megnehezítette, illetve megakadályozta, továbbá a megfizethetetlen adósság elől az országból elmenekülni nem tudó adósok ezreit hajszolta öngyilkosságba, valamint százezreket az ország elhagyására.

Magyarországon 2005-ik évtől kezdődően tömegével kötöttek a kereskedelmi bankok un. deviza alapú hitel-, illetve lízing szerződéseket a lakossággal. A szerződések alapján a bankok a hiteleket Magyarország törvényes fizetőeszközében, forintban folyósították a hitelfelvevők részére, szintén forintban történt meg a lízingszerződések esetén a lízingtárgyak megvásárlása a bankok részéről. A tartozást a hitelfelvevők, illetve a lízingbevevők szintén forint pénznemben voltak kötelesek megfizetni.

A hitel, illetve lízingszerződések azonban tartalmazták azt, hogy a bankok a tartozást devizában- svájci frankban, euróban, illetve japán jenben – tartják nyilván. A szerződés kikötésével ellentétben azonban a bankok nem nyilvántartották a forint tartozást a nyilvántartási pénznemként megjelölt devizában, hanem a folyósítás napján a tartozást átszámították devizára, és a tartozást ezt követően svájci frank, euró, illetve japán jen pénznemben keletkezett tartozásként kezelték.

Deviza ténylegesen egyetlen szerződésben sem szerepelt, devizát a bankok nem bocsátottak az adós rendelkezésére, illetve nem vásárolták devizáért a lízingtárgyakat, a szerződésekkel kapcsolatosan deviza átadásra, illetve vételre vagy eladásra egyáltalán nem került sor sem a bankok részéről, sem a bankok és a hitelfelvevők között.

A szerződés megkötését követően a bankok azokat egyoldalúan módosítva a tőketartozás, illetve a törlesztő részletek összegét folyamatosan emelték. Ennek során azt a látszatot keltették, mintha a tartozás összege annak folytán emelkedett volna, hogy a forint árfolyama a nyilvántartási pénznemhez viszonyítva csökkent. Ténylegesen azonban az árfolyamváltozásnak a tartozás forint összegére hatása nem lehetett volna, hiszen a deviza mindössze nyilvántartási pénznem volt, és nem a tartozás tárgya vagy jogalapja.

Arra hivatkozni nem lehet, hogy a devizában meghatározott pénztartozást a Polgári törvénykönyv 231. §-a értelmében forintban átszámolva kell megadni, ugyanis a devizaösszeg kölcsön jogcímen bocsátandó rendelkezésére az Adósnak, s ezek után az Adós köteles azt visszafizetni.

Tehát a Bank nem pénztartozást adott meg az Adósoknak, hiszen nem volt pénztartozása az emberek felé, valami ellenében, hanem pénzkölcsönt kellett volna hogy nyújtson egy szolgáltatás keretében.

Ezért a Banknak nincs arra lehetősége, hogy a devizát forintba átszámoltan bocsássa az Adós rendelkezésére, ha mégis ezt teszi, akkor nem hitelfolyósításról van szó, hanem vételár folyósításról. Hiszen az Adós a futamidő alatt, mint pénztartozást fizeti meg a devizát forintban, mivel a tartozása devizában van meghatározva. De ez nem válik pénzkölcsön tartozássá, ez esetben pedig kölcsönkamat nem számolható fel! Ami miatt jogot formálnak a kamatra, az a valóságtól eltérő könyvelése a megtörtént eseménynek: azaz a folyósított vételár hitelfolyósításként történő könyvelése, és a devizaösszeg hiteltartozásként való nyilvántartásba vétele.

Ehelyett vételár folyósítást kellett volna könyvelni, mert a gazdasági esemény a devizaösszeg vételárának folyósítása volt. Ennek ellenében, adásvételi szerződéssel lehetett volna a deviza ellenérték megfizetését és kereskedelmi árrést követelni, de nem ezt tették.

Mivel nem a valós eseményt könyvelték le, hanem a szerződés tárgya szerint kölcsönfolyósítást ezért csalást követtek el.

A hatályos törvényhelyek, amelyek a pénzkölcsön nyújtást szabályozzák, nem adtak lehetőséget a deviza ellenében történő forint folyósításra.

A megtévesztésekkel az erősödő deviza és a soha át nem adott devizára felszámolható kölcsönkamat egyidejűleg lett követelve, mellette a vételi árfolyamon történő forintfolyósítás

és a havi törlesztő részlet eladási áron történő megfizetése közti árrés is felszámításra került, valamint a kezelési költségekre is felszámolták sok esetben az árfolyam különbözetet.

Ha csak a törvényi tényállás szempontjából vizsgáljuk, akkor ezzel tévedésbe ejtették, tévedésben tartották az Adósokat, és ezáltal kihasználva őket, anyagi kárt okoztak nekik, de valójában ettől sokkal többről van szó.

Az emberektől elvették az újrakezdés lehetőségét, az élethez és a mindennapi megélhetéshez való jogot, az emberek nyugalma és életére törtek az ellehetetlenülés eszközét használva ehhez.

A törlesztő részleteknek a bankok általi folyamatos egyoldalú emelése folytatódott abban az időszakban is, amikor a forint árfolyama a nyilvántartási pénznemhez viszonyítva erősödött

A Bankok felszámoltak az adósok terhére különböző, ténylegesen fel nem merült költségeket, valamint a forint és a nyilvántartási pénznem eladási és vételi árfolyama közötti árkülönbözetet is, annak ellenére, hogy a szerződések alapján létrejött jogviszony során sem deviza, sem pedig valuta eladásra és vásárlásra vagy konverzióra egyáltalán nem került sor.

A bankok a tartozások összegét minden esetben egyeztetés nélkül, a saját nyilvántartásaik alapján egyoldalúan állapították meg, annak okáról az adósok felé ellenőrizhető módon be nem számoltak, az adósoknak semmilyen lehetőséget nem biztosítottak arra, hogy a bankok megállapításának helyességét ellenőrizzék, vagy vitassák.

Az Adósok tartozása és a törlesztő részletek a tartozás rendszeres törlesztése ellenére is folyamatosan nőtt a deviza erősödése miatt.

Néhány éven belül a bankok tisztességtelen eljárása következtében az adósok havi törlesztőrészlete jelentősen, az eredeti induláshoz képest a kétszeresére-háromszorosára emelkedett.

Figyelemmel arra, hogy Magyarországon a nettó átlagjövedelem havi 150 ezer Ft körüli összeg, (kb. 500 eu) amely a megélhetési költségeket figyelembe véve éppen csak elegendő az elleghetetlenül szükséges költségek fedezésére, a törlesztőrészletek egyoldalú és nagy mértékű emelése következtében azokat a lakosság nagy része még súlyos fizikai nélkülözés árán sem volt képes tovább fizetni.

A lakosságnak a bankok tevékenysége miatti eladósodottságát jelzi, hogy a kevesebb, mint 10 millió lakosú Magyarországon több mint fél millió olyan devizaalapú jelzáloghitelt tartanak nyilván, melyben az adós ingatlanára a bankok jelzálogjogot jegyeztek be. Közülük már több mint százezren kilencven napnál régebb óta nem fizetik a hitelüket, így esetükben a bank

akármelyik pillanatban felmondhatja a szerződést. Ezen túlmenően ismeretlen számú azon további szerződések mennyisége, amelyeknél gépjárműre jegyeztek be jelzálogjogot, illetve nem került sor zálogjog alapítására, valamint a személyi kölcsönök devizában nyilvántartva és diák hitelek ugyanezen konstrukcióban. A devizahitel a családtagokat, illetve a kezeseket és azok családtagjait figyelembe véve mintegy 3 millió embert közvetlenül, négymilliót pedig közvetve érint Magyarországon.

A fizetéseképtelenné váló adósok esetében a bankok jogerős és végrehajtható bírósági határozat nélkül, a saját ügykönyveik alapján, saját maguk által megállapított tartozás összegére közjegyzői határozat alapján végrehajtási eljárást indítottak és az adósokat és családjaikat a jelzáloggal terhelt ingatlanokból kilakoltatták úgy, hogy részükre semmilyen elhelyezést nem biztosítottak. Ennek következtében családok tízezrei lettek földönfutóvá téve. Jelenleg több mint 100.000 ingatlan van kijelölve kényszer értékesítésre.

A bankok azonban a jelzáloggal terhelt ingatlanok elvétele és értékesítése után sem tekintették a tartozásokat megfizetettnek, hanem azokból mindössze levonták – a tömeges árverések miatt pangó ingatlanpiac miatt rendszerint jóval a valós piaci ár alatt értékesített – ingatlanok vételárát és gépkocsik értékcsökkentett árát.

A tartozást azonban egyidejűleg meg is növelték a végrehajtás irreálisan magas összegben megállapított költségével, valamint a soha rendelkezésre nem bocsátott deviza árfolyamának különbözetével.

Ebből következően az adósok jelentős része több éves folyamatos törlesztés, majd fedezetül felajánlott ingatlanának elárverezése után nagyobb összegű tartozással rendelkezik, mint a felvett hitel teljes összege volt.

Ezen túlmenően a bankok az általuk megállapított tartozást átörökölhetőnek tekintik, így a súlyos nélkülözés következtében elhalálozott, vagy öngyilkosságba menekült adósok örökösei a tartozást tovább fizethetik az elhunyt helyett.

Az eladósodottság következtében a lakosság jelentős része, több százezer ember a létminimum alá került, így egy bankok elleni per költségét vállalni nem tudja. Ebből következően a bankok csalárd magatartása következtében kifosztott emberek Magyarországon hatékony jogvédelemhez sem jutnak, a bankok önkénye ellen semmilyen védelemben nem részesülnek.

Az ismertetett helyzet következtében a banki adósok közül mintegy 3.000 ember követett el öngyilkosságot, az elmúlt években és több százezer magyar állampolgár menekült az adósság elől külföldre, Magyarországon a születések száma jelentősen csökkent. A bankok által

tendenciózusán és hosszabb időn keresztül kifosztott és anyagilag lehetetlen helyzetbe hozott embertömegek ugyanis a fizikai önfenntartáshoz szükséges anyagi eszközökkel sem rendelkeznek, ilyen körülmények között gyermekvállalásra nyilvánvalóan nincsen lehetőségük. Magyarországon ismét bekövetkezett az a korábban csak a világháborúk idején előforduló helyzet, hogy gyermekek és idős emberek fagytak meg, illetve haltak éhen a bankok által előidézett súlyos nélkülözés következtében.

Összefoglalva tehát, a deviza alapú hitel-, illetve lízingszerződések csalásra való felhasználása, valamint a jogviszonyokban a bankok által elkövetett törvénytelenések következtében Magyarországon a lakosság jelentős része olyan élethelyzetbe került, amely a fizikai megsemmisülését okozhatja, illetve a lakosság ezen csoportjában a születéseket meggátolja. Erre figyelemmel a bankok vezetőinek cselekménye a Római Statútum 6. cikkely c. és d. pontjában ismertetett népirtás büntettként, illetve a 7 cikk 1/b pontjába ütköző kiirtással elkövetett emberiség elleni büntettként értékelhető.

Kérjük ezért a Tisztelt Főügyész Asszonyt, hogy az általunk szolgáltatott információk alapján szíveskedjék hivatalból nyomozást indítani a Magyarországon deviza alapú hitel, illetve lízingszerződést kötő bankok vezetői ellen és a törvénytelenység kivizsgálását megakadályozók illetve azon személyek ellen, akik jogkörrel és törvényi felhatalmazással rendelkeznek, az ügyek kivizsgálására, de nem élnek vele. Név szerint a legnagyobb Magyarországi Bank vezetője dr. Csányi Sándor, dr. Polt Péter legfőbb ügyész, dr. Szász Károly a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke, dr. Orbán Viktor miniszterelnök, valamint 2006 óta hivatalba lévő miniszterelnökök Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon, valamint a végrehajtások foganatosításában közreműködő közjegyzők és további ismeretlen tettesek ellen.

Kérelmünk indokaként előadjuk, hogy a magyar kormány az emberiség elleni büntettek vonatkozásában a szabályozási kötelezettségének nem tett eleget, így a magyar jogrendszer a kiirtás törvényi tényállásának megfelelő bűncselekményt nem ismer és bűncselekményként nem szankcionál.

A továbbiakban mellékeljük a Fővárosi Főügyészség válaszát legutóbbi feljelentésünkre, amelyhez több mint kilenc ezer magyar állampolgár csatlakozott a beadás pillanatában, azóta több mint 23 ezren és amelyben leírja az ügyészség, hogy amennyiben a jövőben újabb beadványt nyújtok be azt válaszadás nélkül az irattárba helyezik. Számtalan feljelentésünket érdemi kivizsgálás nélkül elutasítottak, végigjártunk minden utat a fogyasztóvédelemtől a Köztársasági elnöki hivatalig bezárólag. Az adócsalás miatt tett büntető feljelentésünkör a bűnügyi nyomozók megpróbálták megfélemlíteni, hogy vonjam vissza a feljelentésemet, mert ha megindítják a nyomozást, akkor össze fog omlani a tőzsde. Közel 20 ezer ember

egybehangzó felhatalmazásával a magyar parlamenthez és a házelnökhöz fordultunk. Érdemi válasz illetve intézkedések nem történtek, mindeközben folyamatosan zajlik a nép kifosztása a felgyorsított kilakoltatások és végrehajtások által.

A magyar legfőbb ügyészséghez közvédas feljelentést tettünk a 12 legnagyobb Magyarországi Kereskedelmi Bank ellen, de az ügyészségek, bűnpártoló módon leseperik az asztalról a feljelentéseinket, figyelmen kívül hagyva a kölcsönszerződésekre és pénzkölcsön nyújtásra vonatkozó magyar hatályos törvényeket. Amit jogkövető magatartással elkövethettünk Magyarországon azt megtettük. Éppen ezért nem maradt más hátra mint a Nemzetközi Büntető Bírósághoz fordulni jogorvoslatért, mert a magyar törvények értelmében csalást követtek el a bankok és az őket felügyelő szervek ezt nem hajlandóak kivizsgálni. Ezen csalássorozatok felismeréséhez ismertetjük a Magyarországon hatályos törvények szerinti tényállást.

Ezért mint a csalás törvényi tényállása:

Btk.

Csalás

373. § (1) Aki jogtalan haszonszerzés végett mászt tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz, csalást követ el.

(2) A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a csalás kisebb kárt okoz, vagy

b) a szabálysértési értékhatárt meg nem haladó kárt okozó csalást

ba) bűnszövetségben,

bb) közveszély színhelyén,

bc) üzletszerűen,

bd) jótékony célú adománygyűjtést színlelve

követik el.

(3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a csalás nagyobb kárt okoz, vagy

b) a kisebb kárt okozó csalást a (2) bekezdés *ba)*-*bc)* pontjában meghatározott valamely módon követik el.

(4) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a csalás jelentős kárt okoz,

b) a nagyobb kárt okozó csalást a (2) bekezdés *ba)*-*bc)* pontjában meghatározott valamely módon követik el, vagy

c) a csalást a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követik el.

(5) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a csalás különösen nagy kárt okoz, vagy

b) a jelentős kárt okozó csalást a (2) bekezdés *ba)*-*bc)* pontjában meghatározott valamely módon követik el.

(6) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a csalás különösen jelentős kárt okoz, vagy

b) a különösen nagy kárt okozó csalást a (2) bekezdés *ba)*-*bc)* pontjában meghatározott valamely módon követi el.

(7) E § alkalmazása szempontjából kárnak kell tekinteni az igénybe vett szolgáltatás meg nem fizetett ellenértékét is.

A fogyasztók megtévesztése megjelenik abban, hogy a pénzüintézetek kölcsönszerződést kötöttek az adósokkal, hiszen ilyen tartalmú tartozáselismerő nyilatkozatokat íratnak alá velük, megtévesztve ezáltal őket abban a tekintetben, hogy az áru megfelel a magyar jogszabályoknak, holott a legfőbb ügyész is elismerte, hogy a devizaalapú hitelezésnél a „A szerződés elsődleges tárgya a magyar joggyakorlatban nem szokásos fogalom.”

A gyanútlan és banki háttérműveletekben járatlan adósok felültek a csábító reklámoknak (melyekkel a bankok még akkor is bombázták a médián keresztül a potenciális ügyfeleiket amikor az USA-ban és Nyugat-Európában már bankházak mentek csődbe és a válság begyűrűzése a bankok egymás közötti hitelezési gyakorlata miatt biztosra volt tehető, éppen ezért árfolyamkockázatról nem is lehetett a szerződések aláírásakor beszélni csak egy biztosan bekövetkező eseményről amely csak és kizárólag az adósokat fogja sújtani) és aláírtak egy olyan szerződést amelyet a Polgári törvénykönyvben saját maguk is ellenőrizni tudtak, hiszen kölcsönért mentek a bankba nem pedig a bank devizakereskedésének prédáivá akartak válni.

Hivatkozunk továbbá a Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.052./2012/7.sz. ítéletére melyben az eljáró bíróság nem tesz mást mint a magyar jogtól idegen (mégis magyar jogintézményként feltüntetett) kölcsönszerződésből igyekszik kigyomlálni a deviza adásvételi szerződésre jellemző árrésnek a fogyasztóval való megfizettetését azáltal, hogy tisztességtelenek mondja ki azt a kikötést, amely ellenszolgáltatás nélküli plusz bevételhez juttatja a bankot.

Az ítéleti indokolás kimondja: *A devizaalapú forinthitel esetén a felek nem kétféle jogügyletet kötnek: egyfelől egy kölcsönt, és másfelől egy ténylegesen nyújtott devizakölcsön „megvásárlása” (a bank részéről), illetve forint törlesztéskor a devizarészlet „eladása” történik, hanem jogilag egységes (egyetlen) devizaalapú kölcsönszerződés jön létre közöttük.*

A kölcsönszerződés alapján a bank az ügyfél részére devizát nem bocsát a rendelkezésére, sem effektíve, sem átvitt, jelképes értelemben. Devizához ezen ügylet keretei között a kölcsönvevő semmilyen módon és mértékben nem juthat, kizárólag forintot bocsát rendelkezésére a hitelező. Miután az adósnak devizát nem nyújt a hitelező, ilyet nem bocsát a rendelkezésére, ezért az adósnak nincs is mit eladnia a hitel folyósításakor — a bank részéről a folyósításakor nem történik devizavétel (az ügyfélnek nincs eladható devizája).

A kölcsön jogügyletben devizaértékesítés — eladás és vétel — tehát nem történik, ezért az eltérő vételi folyósítás kori, és eladási törlesztési árfolyamon a hitelező különbözeti árrést nem alkalmazhat. „Mintha vétel” és „mintha eladás” jogilag nem létezik — értelmezhetetlen —, a „virtuális szolgáltatásért” pedig legfeljebb „virtuális ellenérték” jár.

A fentiekből is egyértelműen látszik, hogy már az Ítélet tábla szintjén is szembeötlő az a törekvés, hogy kiiktassa a kölcsönből mint jogügyletből a deviza adásvételt. Eközben a bank a Ptk.-ban nevesített Kölcsönszerződést köt az adóssokkal és a kölcsönösszegre vonatkozó tartozáselismerő nyilatkozat megtételére kötelezi az adóst, amely a kölcsön folyósításának feltétele.

A jogügyletben felmerülő kereskedelmi árrés kiiktatása azzal, hogy vételi árfolyamot alkalmaz a Bank a havi, devizában megállapított törlesztőrészlet adós általi megvásárlásakor, a lényegi problémát nem orvosolja.

Ugyanis a lényegi probléma az, hogy nem kölcsön lett rendelkezésre bocsátva, hanem egy deviza adásvétel vételi ára.

És ez az, ami miatt a **kereskedelmi árrés felmerül**, ha eladási áron számol törlesztéskor a Bank.

Amennyiben az Adóstól követelt devizaösszeg az Adós rendelkezésére lett volna bocsátva **névértéken**, akkor eladási árfolyam alkalmazásával sem keletkezne kereskedelmi árrés,

MERT AKKOR VALÓBAN PÉNZKÖLCSÖN ADÁS TÖRTÉNT VOLNA, ÉS NEM DEVIZA ADÁSVÉTEL.

A kereskedelmi árrés a deviza adásvétel esetén a jogügylet lényege miatt felmerül, de akkor nem lehet pénzkölcsön adásként rögzíteni a gazdasági eseményt, mint ahogy azt a pénzintézetek rögzítették.

Deviza adásvétel esetén nem rögzíthető a vételi ár hitelfolyósításként, nem rögzíthető a Bank által megvásárolt és a futamidő alatt megfizetni követelt deviza hiteltartozásként, csak adásvételből eredő tartozásként.

Nem követelhető az adásvétel során keletkezett tartozásként nyilvántartásba vett devizaösszegre ügyleti kamat, mert a devizaösszeg nem hiteltartozás, nem kölcsöntartozás, hanem az adásvétel miatt fennálló pénztartozás.

Erre az összegre jogosan felszámítható az árfolyamkülönbség és a kereskedelmi árrés, de akkor nem kölcsönügyletről van szó.

Kölcsönkamattal viszont fel sem merülhet, mert nem pénzkölcsön adás történt.

A fentebb megnevezett pénzüintézetek ugyanis az úgynevezett devizaalapú hitelek esetében a valóságtól eltérő módon tüntették fel az általuk nyújtott pénzszolgáltatást , ezzel tévedésbe ejtették , tévedésben tartották az adósokat és ezáltal anyagi kárt okoztak nekik , kimerítve úgy a Btk . 373. § (1) bekezdésében foglaltakat mint a Btk 417. § (2) bekezdésében foglaltakat .

Ennek alátámasztására hivatkozni kívánunk, egyrészt a Legfőbb Ügyész dr. Polt Péter, a Kúriának címzett szakmai álláspontjára, melyből alább idézünk, másrészt mint Magyarország (jogász) miniszterelnökének többszöri nagy nyilvánosság előtt tett nyilatkozatára, miszerint a bankok becsapták és félrevezették az adósokat.. Egyik nyilatkozata 2011.09.23-án Dabason hangzott el . ”A devizahiteleknek segíteni kell, mert az nem megy, hogy egy országban egymillió embert becsapjanak ” – jelentette ki Orbán Viktor kormányfő Dabason, egy városfejlesztési beruházás átadási ünnepségén.”

2012.12.23-án a Kossuth Rádió Vasárnapi Újság című műsorában Orbán Viktor miniszterelnök azt nyilatkozta, hogy a devizahiteleket „BECSAPTÁK és FÉLREVEZETTÉK”.

A devizaalapú hitelek esetén sem a hitelszerződésre (hitelnyújtásra), sem a kölcsönszerződésre (kölcsönnyújtásra) vonatkozó jogszabályok szerinti jogügylet történt meg valójában, csak annak álcázták.

A pénzüintézetek a nyilvántartásba vett devizaösszeg helyett annak folyósítás napi árfolyamon, vételi áron számolt forint ellenértékét folyósították.

Ez a gazdasági esemény amennyiben kölcsönnyújtás, a nyilvántartott deviza teljes összegében nem követelhető, mert a folyósításkor nincs átadva a deviza névértéke, ami az árfolyam változás okozta értékbeli változásának átadását biztosítja a kölcsön tárgyának, vagyis a nyilvántartott devizaösszegnek a forint vételi áron történt folyósítását követő értékbeli változása az Adós részére nincs átadva.

Az Adóstól csak annak a forintnak, mint tőkének a névértéke követelhető mint visszafizetendő kölcsöntőke, amely az Adós részére rendelkezésre lett bocsátva.

Ptk.523.§(1) Kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint **visszafizetni**.

(2) Ha a hitelező pénzüintézet, – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az adós kamat fizetésére köteles (bankkölcsön).

Kölcsönadásnak nem felel meg a gazdasági esemény, mert kölcsönadáskor a Hitelező meghatározott pénzösszeget bocsát az Adós rendelkezésére, amelyet az Adós köteles megfizetni kamattal vagy anélkül.

Ellenben a pénzüintézetek nem a rendelkezésre bocsátott forintösszeget követelik, hanem annak folyósításnap, devizában számolt névértékét, ezért a folyósított forint névértékétől eltérő összeget követelnek .

A devizaösszeg helyett annak a folyósítás napján érvényes, vételi áron forintban számolt ellenértékét. bocsátják az Adósok rendelkezésére. Ezáltal magának a devizának mint kölcsöntökének a névértéke nem kerül átadásra, ehelyett a folyósítás napján érvényes árfolyamon, vételi áron számolt forintösszeget bocsátja rendelkezésre a Bank, ez az átadott forint névértékét tartalmazza, de a devizáét nem.

Tehát valós pénzkölcsön adás nem történt meg. A kölcsönként követelt devizaösszegnek a névértéke nem került átadásra, ezért annak kölcsönként történő követelése nem felel meg a pénzkölcsön adásról szóló jogszabályi rendelkezéseknek, Ptk.523.§ -ának és a Hpt. 2. számú melléklete I. Pénzügyi szolgáltatások 10.2 . pontjában foglaltaknak , hiszen a pénzüintézet által megjelölt kölcsöntökével az Adós soha nem rendelkezett.

Ténylegesen a deviza forintban számolt vételi ára lett az Adós rendelkezésére bocsátva, de ezt a pénzüintézetek hitelfolyósításként közölték az Adósok banki kivonatain

A valóságban a forintösszeg deviza ellenértékét hitelszámlán veszik nyilvántartásba a Hitelezők, annak ellenére, hogy a deviza rendelkezésre bocsátása nem történik meg. A deviza forintban számolt vételi árát bocsátják az Adós rendelkezésére, mint vevők, de ez a gazdasági esemény deviza adásvételnek felel meg.

Ptk.

1. Az adásvétel

365. § (1) Adásvételi szerződés alapján az eladó köteles a dolog tulajdonát a vevőre átruházni és a dolgot a vevő birtokába bocsátani, a vevő pedig köteles a vételárat megfizetni és a dolgot átvenni.

(2) Adásvétel tárgya lehet minden dolog, amely nincs kivonva a forgalomból.

A gazdasági esemény, ami történt, nem hitelszerződés, nem kölcsönszerződés kapcsán következik be, hanem deviza adásvételekor.

Idézet a Ptk. vonatkozó Nagykommentárjából:

c) A kölcsönszerződés alapján a hitelező a meghatározott pénzeszeget köteles az adós rendelkezésére bocsátani. A hitelező akkor, amikor a kölcsönösszeget az adós rendelkezésére bocsátja, azt egyben az adós tulajdonába is adja (119. §). Ez teszi lehetővé, hogy az adós a megkapott pénzt (vagy más helyettesíthető dolgot) a saját céljaira felhasználja.

*A rendelkezésre bocsátás különféle módon történhet. A tipikus mód a kölcsönösszegnek, illetőleg a kölcsönadott helyettesíthető dolognak a közvetlen átadása. De történhet egy számla nyitásával úgy is, hogy pl. az eladó a ténylegesen felajánlott vételárat nem veszi át a vevőtől, hanem azt kölcsönként a vevőnél hagyja, s a vevő a vételárnak megfelelő kölcsönösszegekről ad elismervényt. Ez valójában a *constitutum possessorium* és a *brevi manu traditio* sajátos vegyülete, tehát két jogi aktus lebonyolításának összevont (lerövidített) módja. Ilyenkor valóságos kölcsönszerződésről van szó. Ha azonban a vevő a vételárat nem tudja megfizetni, s a vételárnak megfelelő összegekről mint kölcsönösszegekről ad elismervényt, ez a tartozás jogcímének megváltoztatását jelenti, tehát nem jön létre önálló kölcsönszerződés, s így nincs szó a kölcsönösszeg „rendelkezésre bocsátásáról”. Az alakilag kölcsönként jelentkező követelések a legkülönbözőbb követeléseket takarhatnak, ami visszaélésekre is alkalmat adhat.*

A számviteli törvény azon rendelkezését is megsértették a pénzüintézetek, amely a gazdasági események rögzítését a valóságnak megfelelően, a más jogszabályokban előírt adatok rögzítésével írja elő.

A pénzüintézetek nem a valós gazdasági eseményt rögzítették.

Ezzel jogot keletkeztettek oly módon, hogy a valóságban **deviza adásvételnek** megfelelő gazdasági esemény helyett **hitelszerződést** rögzítették a számviteli rendszerükben.

Ezzel érték azt el, hogy kölcsönadás helyett a folyósítás napján általuk egyoldalúan meghatározott deviza vételi árát adták át az Adósoknak, és ennek ellenére magának a devizának a névértékét követelik, a mindenkori forint árfolyamon.

Erre deviza adásvételkor van lehetőség, de pénzkölcsön adásnál a kölcsönösszegnek nem keletkezik árfolyam különbözete, mert önmagához képest árfolyam különbözete semmilyen pénzeszegeknél nincs.

Azonban a bankok nem a rendelkezésre bocsátott forintösszeget követelik az adósoktól, hanem a hiteltartozásként nyilvántartásba vett, de rendelkezésre nem bocsátott devizát névértéken.

A deviza adásvétel a Bank mint vevő által a vételárnak mint előlegnek a megfizetésével történik, és mint adós által megfizetendő devizaösszeget, névértéken nyilvántartásba veszi a Bank, amelyet az Adós részletekben fizet meg.

Mivel pénzkölcsön adásként rögzítik a deviza adásvételt, ezért a hitelszámlán nyilvántartásba vett devizaösszege kamatot számolnak fel, miközben kölcsöntőkeként a deviza soha nem volt rendelkezésre bocsátva, ezért arra ügyleti kamat nem számolható fel.

Mivel a deviza helyett annak forint megfelelőjét vételi áron folyósítja a Bank, de a havi törlesztő megvásárlásához eladási áron, virtuálisan adja el az Adósnak, ezért kereskedelmi árrés terheli az Adóst költségként, de ez a költség már nem virtuális, hanem valós.

A kereskedelmi árrés maga a legfőbb bizonyítéka a devizakereskedelemnek.

Kereskedelmi árrés kizárólag deviza (valuta) kereskedelemben merülhet fel, és mivel valós devizában történő pénzkölcsön nyújtás nem történt, a kereskedelmi árrés felmerülése kétséget kizáróan bizonyítja azt, hogy egy burkolt devizakereskedelemmel állunk szembe, amelyet *alakilag kölcsönszerződésnek álcáztak a Hitelintézetek és más követeléseiket takargatják a kölcsönszerződésekkel és más követeléseket is követelnek az Adósoktól mint azt a kölcsönszerződés alapján törvényesen lehetne.*

A devizakereskedelemnek másik bizonyítéka az, hogy a Bankok a Ptk. 231.§-ára hivatkoznak, amikor a pénztartozás devizában történő meghatározását a jogszabályok által megengedettnek tekintik.

Ugyanis pénztartozás keletkezhet pénzkölcsön adás esetén is devizában, de ezt a pénzkölcsön adásról rendelkező jogszabályok azon esetekre korlátozzák, amikor **a deviza át is van adva**, mert kizárólag ezekben az esetekben rendelkezik vele az Adós, és kizárólag ezekben az esetekben történhet meg a devizaösszeg kölcsönként történő visszafizetése. Ezek a jogszabályok kógensek, míg a Ptk. 231.§-a diszpozitív, tehát az ellenérték devizában történő meghatározásának biztosítja ugyan a lehetőségét, de nem kötelező jelleggel.

Ezen túlmenően, pénzkölcsön adásnál a törvényi rendelkezések nem teszik lehetővé a pénztartozás meghatározását a pénzintézet által rendelkezésre bocsátott összegtől függetlenül, mivel visszafizetési kötelezettséget írnak elő az Adós számára. A visszafizetési kötelezettség pedig elválaszthatatlan a pénzintézet kötelezésétől, mert **visszafizetni** csak rendelkezésre bocsátott pénzüsszeget lehet.

A Bankok megengedettnek tartják ellenértékként meghatározni a devizát pénzkölcsön adásnál, amire viszont a pénzkölcsön adásról szóló jogszabályok nem biztosítanak

lehetőséget, hiszen magának az ellenértéknek a meghatározására nincs lehetőség amiatt, hogy a Bank és az Adós kötelezettsége a meghatározott pénzösszeg vonatkozásában kizárólag azonos lehet.

A kamat az a százalékszerűen meghatározott szolgáltatás, amelyet a kötelezett a főtartozás összegén felül ennek használatáért teljesít a jogosultnak, s amelynek a mértéke a főtartozás összegéhez és a használat idejéhez igazodik. A kamat tehát járulékos szolgáltatás, mert főtartozást tételez fel.

A főtartozáson felül jár, s a főtartozással egynemű dologban visszatérően kell fizetni.

Fentiekből megállapítható, hogy a főszolgáltatás forintban történt, akkor az ellenszolgáltatás is csak forintban történhet, azaz ha a Hitelező forintban folyósít csak a folyósított forint ellenértékét és az arra járó kamatot követelheti, mint a főszolgáltatásért járó ellenszolgáltatást, ha pedig devizában történt a folyósítás, akkor csak devizában vagy a deviza névértékének megfelelő forintban követelheti a kamatot.

dr. Polt Péter Legfőbb Ügyész Kúriához intézett beadványából:

„A normál banküzemi működéshez tartozik és alapvető pénzügyi közgazdasági

összefüggéseken alapul a deviza vételi és eladási árfolyamok alkalmazása és megkülönböztetése. Devizában meghatározott és nyilvántartott kölcsön folyósítása és törlesztése, ha az forintban történik, a következő módon alakul: A hitelintézetek a kölcsön folyósításakor devizavételi árfolyamot alkalmaznak, mert a bankművelet során a jóváhagyott kölcsönösszegnek megfelelő devizát forintfizetés ellenében megvásárolják a kölcsön felvevőjétől (adóستól), A törlesztő részletek megfizetésekor a hitelintézet deviza-eladási árfolyamon az esedékes törlesztéshez szükséges összegben devizát ad el az adósnak, hiszen az adós a szerződési feltételek szerint bár forintban fizet, de annak nyilvántartása devizában történik. Tény, hogy ténylegesen sem a törlesztéskor, sem a hitelösszeg folyósításakor manuálisan nem kerül sor a deviza átadására, majd rögtön a deviza forintra történő átváltására (illetve ellenkező előjelű ügyletben fordítva), Ez azonban nem változtat azon a tényen és körülményen, hogy ez egy szokásos pénzügyi művelet, melyben eladáskor deviza eladási, vételkor pedig deviza vételi árfolyamatot alkalmaznak. Vannak olyan szerződéses konstrukciók is, amelyek nem forintban történ folyósítást, illetve törlesztést írnak elő, hanem mind a kölcsön folyósítása, mind a törlesztése devizában történik. Ekkor az adós kölcsönszerződésbe nem foglalt kötelezettsége a deviza megszerzése: ha az adott devizával nem rendelkezik, akkor a deviza vételi árfolyamon történő beszerzésével az átváltási költséget szintén neki kell

viselnie. Más kérdés, hogy ez esetben az alkalmazott deviza vételi és eladási különbözetből eredő nyereség a tranzakciót lebonyolítónál keletkezik, és nem a bankot illeti. Hangsúlyozni kell tehát, hogy minden esetben az átváltási különbözet az ügylet része, a deviza alapú kölcsönhöz rendeltetésszerűen és elválaszthatatlanul hozzátartozik,”

Jó lett volna ha a tisztelt legfőbb ügyész mellékelte volna okfejtéséhez, a hozzátartozó kölcsönadásra vonatkozó törvényhelyeket is, amelyek lehetővé teszik az általa felsoroltakat.

A Ptk.231.§.-t ez esetben akkor lehetne alkalmazni, ha tényleges devizahitelről lenne szó, amikor az Adósnak át van adva a deviza oly módon, hogy a Bank azt minden tulajdonságával együtt átadja. A folyósításkori állapotában, és a jövőre nézve való állapotában.

Ahhoz, hogy a jövőre nézve való állapotában az Adósé legyen, mindenképpen a devizát kell, hogy megkapja az Adós. **Mert ha nem a devizát kapja meg az Adós, akkor nincs meg az a lehetősége, hogy a tulajdonába került összeget mint devizát eladhassa, elkölthesse, befektethesse stb.**

Márpedig pénzkölcsön adáskor az Adós szabadon rendelkezhet a pénzkölcsön összege felett..

De ha deviza helyett forintot folyósítanak a számára, de deviza összeggel tartozik, akkor CHF formájában sem eladni, sem befektetni, sem elkölteni nem tudja, vagyis nem rendelkezik a kölcsön összegével, holott a törvényi előírásoknak megfelelően, a kölcsön összegét rendelkezésre kell bocsátani.

Ahhoz, hogy a nyilvántartásba vett kölcsönösszeggel rendelkezzen, először újra át kell váltania, és azért a forint összegért, amit a folyósítás napján a devizáért kapott, nem ugyanazt a CHF összeget fogja kapni már aznap sem, mert csak eladási árfolyamon tudja átváltani a kapott forint összeget CHF-re, mert a követelt kölcsön összege CHF.

A vételi árat valamiért kapták az adósok, itt a devizáért, tehát azt át kell adniuk – de akkor ehhez adásvétel jogcímen jutottak, és nem kölcsön jogcímen s emiatt **nem vehető tartozásként fel hitelszámlára, hanem adásvételből eredő követelést írhat elő a vevő(pénzintézet).**

A jogcím nem más, :

“(justus titulus), oly cím, mely az igénybe vett jognak a jog által elismert alapját képezi, tehát a jog szerzésére alkalmas. Épp úgy a tulajdonjog megszerzésére alkalmas cím a kölcsön, mert

a kölcsönvevő a kölcsönvett érték tulajdonosává lesz, de a haszonkölcsön nem az, mert haszonkölcsön címén tulajdont szerezni nem lehet.”

Forrás: Pallas Nagylexikon

A jogcím az a cím, amellyel a pénzösszeg, az ingatlan, az áru tulajdon jogához hozzájutunk.. Ebben az esetben a devizához jut hozzá a Bank azon az áron, ami annak vételi ára, azaz a forintösszeg.

Itt a vételi ár kifizetésével jut birtokba a Bank, mi meg az ellenértéket megkapjuk érte, a forintot.

A Bank ellenben a deviza vételi árának folyósítása helyett a deviza névértékét követeli, ami magában hordozza a deviza árfolyam változása miatt az árfolyam különbözet Adóstól történő követelését, miközben a deviza névértéken nincs rendelkezésre bocsátva az Adós részére.

Ez speciális adásvétel, két azonos rendeltetésű dolognak, a kétféle pénznemnek az adásvétele.

Itt a vevő a Bank, célja a deviza tulajdonjogának megszerzése.

Ez adásvétel jogcím.

Kölcsön jogcímnél a deviza át kell legyen adva az Adósnak, és azt kell visszafizesse.

Az Adósok pedig nem kölcsönt kaptak, mert amit kaptak, a forint összegét, azt nem kell visszafizessék, ellenben mint eladók, a deviza NÉVÉRTÉKÉT kell átadják, mert a Bank a deviza névértékét veszi a hitelszámlán nyilvántartásba, hiszen a rendelkezésre bocsátás napja szerinti devizaösszeget követeli megfizetni.

Tehát az Adósok az eladók az ügyletben, akiket kifizet a Bank, miközben ő válik a deviza tulajdonosává a 10-20-30-év alatt.

A KERESKEDELMI ÁRRÉS, KIZÁRÓLAG AZÉRT KÉPZŐDIK, MERT DEVIZAKERESKEDELEM FOLYIK a kereskedelmi árrés az adós terhe, ami igazi devizahitelnél nem merül fel, ha az Adós magát a devizát használja fel, és csak törlesztéskor vesz devizát, AZ ADÓSNAK RENDELKEZÉSI JOGA KELL, HOGY LEGYEN A KÖVETELT DEVIZA FELETT, MERT EZ A TULAJDONLÁS LÉNYEGE, ha nincs tulajdonlás, nincs követelési lehetőség sem, kölcsön jogcímen.

A REÁLFOLYAMAT ÁTÜLTETÉSE A KÖNYVELÉSBE .

A folyamat leírható a pénzmozgás a valósan történt események szerint. Ehhez hozzá kell rendelni a hatályos magyar jogszabályi rendelkezéseket. Ezek után, a számviteli törvény megsértésével bekövetkező hatásokat szükséges megvizsgálni, hogy melyek is voltak azok a más jogszabályok, amelyeket a számviteli törvény ír a 165.§ (2) bekezdésében, és aszerint volt-e könyvelve.

Számviteli törvény

165. § (2) A számviteli (könyvviteli) nyilvántartásokba csak szabályszerűen kiállított bizonylat alapján szabad adatokat bejegyezni. Szabályszerű az a bizonylat, amely az adott gazdasági műveletre (eseményre) vonatkozóan a könyvvitelben rögzítendő és a más jogszabályban előírt adatokat a valóságnak megfelelően, hiánytalanul tartalmazza, megfelel a bizonylat általános alakai és tartalmi követelményeinek, és amelyet – hiba esetén – előírászerűen javítottak.

Adott gazdasági műveletre (eseményre) vonatkozóan mindig van más jogszabály, mert a számviteli törvény az magának a könyvelés menetének a leírása.

De ezt arra felhasználni nem lehetséges, hogy nem azokat a jogszabályi rendelkezéseket használja, amelyek a reálfolyamatot leírják, mert azáltal hamisítás, csalás történik.

Mint ahogyan történik is.

PACTA SUNT SERVANDA

A megállapodás kötelez.

De nem lehetséges mást lekönyvelni, mint amire a megállapodás kötelez.

Nem lehetséges az, hogy ha valakinek vételárat adnak át, akkor arra kötelezzék, hogy kölcsön jogcímen fizesse meg az általa eladott árut, mert ez egy adásvétel. És nem vonatkozhat rá a pénzkölcsön adásról szóló jogszabály.

A könyvelés van felhasználva arra, hogy a valóság meg legyen hamisítva.

Márpedig a könyvelést a “más jogszabályok “szerint kell végezni, mert a könyvelés csupán egy váz, amibe bele kell helyezni a valós folyamatokat.

Olyan ez, mintha valaki a más nevében, személyi irataival vesz fel kölcsönt.

Megvannak a pénzüsszegek, megvannak a papírok, de nincs kin követelni, ha kiderül, hogy csalás történt, előbb meg kell találni az elkövetőt.

Adósok pénzt kaptak, vannak papírok, de nem azon jogszabályokat alkalmazza a Bank, amelyek vonatkoznak a jogügyletre, mert ami történt, az nem kölcsön adás, nem felel meg a kölcsönadásról szóló jogi követelményeknek és rendelkezéseknek.

És nem elegendő a szerződést nézegetni és arra hivatkozni, mert a szerződésben foglalt dolgok kötelezik az Adósokat, de csak akkor, ha a folyamatokat a valóságnak megfelelően írták le.

Ha ez nem így történik, tisztelt Legfőbb Ügyészség, akkor a “MEGJEGYZÉS” rovatba bele kell írni, hogy CSALÁS”

És ebben az esetben nincs gond, mert a könyvelés a megjegyzéssel együtt leírja a valós folyamatokat.

Ptk. 523. § (1) „A kölcsönszerződés alapján a hitelintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint **visszafizetni**.

(2) Ha a hitelező hitelintézet – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az adós kamat fizetésére köteles.”

A Hpt. szerint a kölcsönszerződés:

„Pénzüsszeg rendelkezésre bocsátása a hitelintézet részéről, melyet az adós a szerződésben megállapított időpontban, kamat ellenében köteles **visszafizetni**.”

A jogviszony keletkezése:

A kölcsönszerződés érvényességéhez nem szükséges annak írásba foglalása. de a jelentős hitelezői kockázat miatt jellemzően, ezt is a hitelintézetek által egyoldalúan kialakított blankettaszerződésekbe foglalják.

A jogviszony alanyai:

Egyik alanya a hitelező, aki a kölcsönt nyújtja. A Polgári törvénykönyv szabályozása alapján bárki lehet, míg a Hpt. értelmében csak hitelintézet nyújthat ilyen pénzügyi szolgáltatást.

Másik alanya az adós, aki szintén lehet bárki, jogi személy, egyéb gazdasági társaság és természetes személy.

A jogviszony tartalma:

A hitelező legfőbb kötelezettsége, a szerződésben meghatározott összeg adós rendelkezésére bocsátása. Ez alól csak a *clausula rebus sic stantibus* esetében mentesül, ha bizonyítja, hogy a szerződés megkötése után akár az ő, akár az adós körülményeiben olyan lényeges változás állott be, amely miatt a szerződés teljesítése többé el nem várható, vagy ha a szerződés megkötése után olyan körülmények következtek be, amelyek miatt azonnali hatályú felmondásnak van helye.

Az adós főkötelezettsége a kölcsön összegének visszafizetése és a kamat megfizetése. A kamat a pénz használatának ellenértéke, mivel az adós azzal sajátjaként rendelkezik. A kölcsönügylet tehát egyrésztől nem más, mint pénzösszeg tulajdonba adása.

Az adós a kölcsönösszeg szerződés szerinti visszafizetésétől annyiban térhet el, hogy azt előbb is visszafizetheti.

Az adós a kölcsön felvételére nem köteles, ekkor természetesen a kamatot sem kell megfizetnie. Arra az időre azonban, mely alatt a hitelintézet – akár hitelszerződés alapján, akár anélkül – a kölcsönösszeget a rendelkezésére tartotta, jutalékot köteles fizetni.

Az adós pedig köteles a kölcsön összegét **visszafizetni**.

VISSZAFIZETNI, semmi mást nem lehetséges, mint amit az Adós meg is kapott, megfizetni igen, de visszafizetni NEM.

Összefoglaló:

A szóban forgó hitelintézetek, a Ptk.231.§ – ra való hivatkozással kölcsön jogcímen tartanak nyilván olyan névértékű összegeket amelyek névértéken nem lettek rendelkezésre bocsátva, a kölcsönszerződésekre és a pénzkölcsön nyújtásra vonatkozó hatályos magyar jogszabályok értelmében, **amelyek kötelező jelleggel rendelkeznek**. Ezzel szemben egy deviza adásvételből származó pénztartozással rendelkeznek az Adósok, **de nem adásvétel jogcím van feltüntetve az adósságot tartalmazó közokiratban, hanem kölcsön jogcím. Így a pénzügyintézet a kölcsönadáskor felszámolható kamatot, az adásvételkor felszámolható kereskedelmi árrést és az árfolyam különbözetet is felszámolja úgy a havi törlesztő részletre mint a tőkehátralékra,, a hamis jogcím mögé rejtőzve, amellyel becsapta és megtevesztette a vele szerződő adósokat**. Azoknak a jogügyleteknek amit a pénzügyintézetek lefolytattak Magyarországon nincs jogszabályi háttér, vagyis jogszabályi háttér nélkül, félrevezették és becsapták az Adósokat. Erről a tisztelt legfőbb ügyész úr így vélekedik a Kúriának címzett szakmai véleményében:

„A szerződés elsődleges tárgya a magyar joggyakorlatban nem szokásos fogalom, önmagában nem is értelmezhető, ezért célszerű a hivatalos magyar fordítást az eredeti angol szöveggel összevetni.”

Az Adósok, csakis a magyar hatályos jogszabályokban foglalt és rögzített feltételek mellett kívántak pénzkölcsönhöz jutni, de nem azt kapták, hanem valójában egy deviza adásvétel részeseivé váltak, kölcsön jogcím álcája alatt úgy, hogy a deviza adásvétel további járulékos költségeit és kockázatait (deviza csere ügyletek) is ők fizetik meg a pénzügyintézetek részére. Az Adósok nem kölcsöntartozásból származó pénztartozással rendelkeznek, hanem deviza adásvételből származó pénztartozással. Viszont a közjegyzők által ellátott közokiratokban és a végrehajtási záradékokban KÖLCSÖN jogcím van feltüntetve.

Mivel azonban kölcsön jogcímen a valóságban nem keletkezik meg az adósok tartozása, mert nem kölcsönadás történt, hanem deviza adásvétel, ezért a közjegyzői okiratokban foglalt kölcsön jogcím szerint nem áll fenn tartozásuk az adósoknak, így a közokiratok végrehajtási záradékkal nem láthatók el.

A szerződés elsődleges tárgya a magyar joggyakorlatban nem szokásos fogalom, önmagában nem is értelmezhető, ezért célszerű a hivatalos magyar fordítást az eredeti angol szöveggel összevetni.”

Az Adósok, csakis a magyar hatályos jogszabályokban foglalt és rögzített feltételek mellett kívántak pénzkölcsönhöz jutni, de nem azt kapták, hanem valójában egy deviza adásvétel részeseivé váltak, kölcsön jogcím álcája alatt úgy, hogy a deviza adásvétel további járulékos költségeit és kockázatait (deviza csere ügyletek) is ők fizetik meg a pénzügyintézetek részére. Az Adósok nem kölcsöntartozásból származó pénztartozással rendelkeznek, hanem deviza adásvételből származó pénztartozással. Viszont a közjegyzők által ellátott közokiratokban és a végrehajtási záradékokban KÖLCSÖN jogcím van feltüntetve.

Mivel azonban kölcsön jogcímen a valóságban nem keletkezik meg az adósok tartozása, mert nem kölcsönadás történt, hanem deviza adásvétel, ezért a közjegyzői okiratokban foglalt **kölcsön jogcím** szerint nem áll fenn tartozásuk az adósoknak, így a közokiratok végrehajtási záradékkal nem láthatók el.

A tartozáselismerő közjegyzői okiratokban, éppen úgy, mint a kölcsönszerződésekben a szerződés tárgya pénzkölcsön adás minden esetben.

A Bankok a hitelnyilvántartási számlákon nyilvántartásba vett devizaösszeg megfizetését követelik az adósoktól és kölcsönkamatot számítanak fel az át nem adott devizaösszegekre.

Ezért az erősödő , pusztán nyilvántartásba vett devizatartozásra felmerülő árfolyam különbség és az arra jogellenesen felszámolt kölcsönkamat miatt a Bankok közjegyző előtt rendre felmondják.

A közjegyzőknek lehetőségük lenne a Bankok jogtalan követeléseinek okiratba foglalását visszautasítani, de ezt nem teszik meg .

Így válnak a magyar családok, önkormányzatok kifizetőivá a Bankokkal együttműködve ahelyett, hogy a közjegyzőkről szóló törvény adta lehetőségükkel élve pártatlan jogi szolgáltatást nyújtanának az előtte megjelent feleknek .

1991. évi XLI. törvény a közjegyzőkről

1. §2 (1) A törvény közhitelességgel ruházza fel a közjegyzőket, hogy a jogviták megelőzése érdekében a feleknek pártatlan jogi szolgáltatást nyújtsanak.

(2)³ A közjegyző a jogügyletekről és jogi jelentőségű tényekről közokiratot állít ki, okiratokat őriz meg, a felek megbízásából pénzt, értéktárgyat és értékpapírt vesz át a jogosult részére történő átadás végett, a feleket a hatáskörébe utalt eljárásokkal kapcsolatban – a felek esélyegyenlőségének biztosításával – kioktatással segíti jogaik gyakorlásában és köteleességeik teljesítésében.

(3) A közjegyző folytatja le a hatáskörébe utalt hagyatéki eljárást és egyéb nem peres eljárásokat.

(4) A közjegyző a jogszabály által meghatározott hatáskörében az állam igazságszolgáltató tevékenysége részeként jogszolgáltató hatósági tevékenységet végez.

(5)⁴

2. § (1) A közjegyző az eljárása során csak a törvénynek van alávetve, és nem utasítható.

(2) A közjegyző az ügyekben részrehajlás nélkül, hivatását személyesen gyakorolva köteles eljárni.

3. § (1) A közjegyző köteles megtagadni a közreműködését, ha az kötelességeivel nem egyeztethető össze, így különösen ha közreműködését olyan jogügyletnek kéri, amely jogszabályba ütközik, vagy jogszabály megkerülésére irányul, illetőleg amelynek célja tiltott vagy tisztességtelen.

(2) Ha a közjegyző az eljárása során aggályos körülményt észlel, de a közreműködés megtagadására nincs ok, köteles e körülményre a fél figyelmét felhívni és ezt az iratban feltüntetni. Ha a fél ez ellen tiltakozik, a közjegyző a közreműködését megtagadja.

A hitelező Bankok, pénzüintézetek a jelzálogalapú hitelezés során a kölcsön folyósításának feltételeként előírták a kötelezettségvállaló nyilatkozattételt a szerződések szerinti kötelezettség fennállásáról és a bank követeléseinek a szerződések alapján történő kielégítésének türeséről .

A szerződések szerinti kötelezettségek fennállása azonban nem független a Bank szolgáltatásától, mivel a devizaalapú hitelszerződésekben a szerződés tárgya minden esetben pénzkölcsön adás.

Ezért a pénzkölcsön rendelkezésre bocsátása hozzátartozik a Bank tevékenységéhez , anélkül nem állhat fenn kötelezettsége az adósnak a bankkal szemben .

Hpt.

10.2. Pénzkölcsönnyújtás

a) a hitelező és az adós között létesített hitel-, illetőleg kölcsönszerződés alapján a pénzösszeg rendelkezésre bocsátása, amelyet az adós a szerződésben megállapított időpontban – kamat ellenében vagy anélkül – köteles visszafizetni;

A szerződésekben mint előfeltétel szerepel a kötelezettségvállaló nyilatkozat aláírása, és nem a kötelezettségvállaló nyilatkozat aláírása maga a pénzkölcsön nyújtás.

Ellenben a közjegyzők kizárólag a kölcsönszerződések és a kötelezettségvállaló nyilatkozatok szerinti kölcsönösszeg , a devizaösszeg hitelintézetek általi nyilvántartása alapján készítenek ténytanúsítványt a Bank által történő felmondás esetén az Adós tartozásáról, és ez a ténytanúsítvány az a közokirat, amelynek elkészülte esetén a tartozáselismerő közjegyzői okiratot a közjegyzők végrehajtási záradékkal látják el, s ez által valóban megelőzhetőek a jogviták .

A Bank felmondása miatt bírósági végrehajtás mellőzésével végrehajtás történik az Adóssal szemben a Hitelező Bank követeléseinek Adóstól történő behajtása érdekében .

Közjegyzőkről szóló törvény :

112. §251 (1)252 A közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza

- a) a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást,
- b) a jogosult és a kötelezett nevét,
- c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét,
- d) a teljesítés módját és határidejét.

(2) Ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa.

Mivel a tartozáselismerő közjegyzői okirat a kölcsön folyósításának feltétele, ezért egyetlen esetben sincs követelhető kölcsöntartozása az Adósnak a közokirat aláírásakor, így a közokiratba foglalt jogcímen, kölcsön jogcímen a kötelezettség vállalásakor még nem áll fenn a tartozása az adósoknak. A kölcsön nyújtásának igazolásául szolgáló bizonylat az Adós Bankszámla kivonata, amely a rendelkezésre bocsátást igazolja, vagy bármely más bankszámla, amely a kölcsönszerződésben meg van jelölve mint amelyre a kölcsönfolyósítás történik (közjegyző, ügyvéd bankszámla száma, eladó bankszámla száma).

Ellenben a közjegyzők a szerződés felmondásakor a Bankok devizatőke nyilvántartását foglalják ténytanúsítványba, mint az adós kölcsöntartozását, miközben ezen nyilvántartások nem az adós és a Bank között történt gazdasági műveleteket hivatottak igazolni.

Mivel pénzkölcsön nyújtás a szerződés tárgya, ezért az Adós bizonylatai és a Bank nyilvántartása a kölcsöntartozás fennálló összegéről nem lehet a törvény értelmében eltérő, mert az Adóst visszafizetési kötelezettség terheli a rendelkezésére bocsátott pénzösszeg vonatkozásában, s ezért nem lehet más összegről szó mint az Adós rendelkezésére bocsátott pénzösszeg és a már visszafizetett tőkeösszeg különbözetéről.

A Bankok nyilvántartása mégis más kölcsöntartozásról tanúskodik, mint az Adósok bankszámlái.

A Bankok nyilvántartása szerint a nyilvántartásba vett devizaösszegek az árfolyam változása következtében forintban kifejezve függenek az árfolyam változásától, mert nem a folyósított forintösszeg szolgál alapul a tartozás devizában történő nyilvántartására, hanem a folyósított forintösszeg ellenében nyilvántartásba vett devizatartozást követelik a Bankok az Adós által megfizetni. Ez által a bankok nem a pénzkölcsön nyújtás törvényi rendelkezése szerint követelik az általuk rendelkezésre bocsátott pénzösszeget visszafizetni kamatokkal együtt.

A felmondáskor a közjegyzők nem veszik figyelembe, hogy a tartozáselismerő közjegyzői okiratokba foglalt devizaösszegeket az adósok kölcsön jogcímen vállalták visszafizetni, ezért elfogadják a bankok nyilvántartása szerinti kölcsöntartozást mint az adós kölcsöntartozásának bizonyítékául szolgáló adatot, miközben ez a nyilvántartási számla nem bizonylata az Adós és a Bank között zajló pénzmozgásoknak.

Ezen pénzmozgásokat az Adós banki kivonatai rögzítik.

A tartozás elismerését követően a polgári törvénykönyv az alábbiak szerint rendelkezik az Adós tartozását illetően :

242. § (1) A tartozás elismerése a tartozás jogcímét nem változtatja meg, de az elismerőt terheli annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen.

(2) A tartozáselismerés a másik félhez intézett írásbeli nyilatkozattal történik.

A tartozás jogcíme az aláírás pillanatában pénzkölcsön, mert az adós kölcsönszerződést írt alá. Ebben a pillanatban a kölcsöntartozás nem lehet más összeg, mint nulla forint, mert nem a tartozáselismerő aláírása jelenti a kölcsön rendelkezésre bocsátását.

A folyósítás bizonylata szerinti forintösszeg nem egyezik a tartozáselismerőben vállalt kötelezettség szerinti devizaösszeggel, ezért pénzkölcsön nyújtásra nem került sor az adósok részére. A kötelezettségvállaló nyilatkozat szerinti devizaösszeg nem kerül átadásra, ezért kölcsön jogcímen nem állhat fenn az Adósnak tartozása.

A Ptk. 242. §-a szerint az tartozás elismerőt terheli annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn.

Ezt a közjegyzők nem veszik figyelembe. Az Adóst nem idézik be, hogy a szerződések Bank általi felmondásakor leellenőrizték, hogy a tartozás elismerését követően történt-e pénzkölcsön adás, ezért nem tudják megállapítani azt, hogy a tartozás elismerését követően a tartozás jogcíme, a szerződés és a tartozáselismerő közjegyzői okirat szerinti kölcsön jogcímen keletkezik-e tartozása az Adósnak.

Ezzel az eljárással bekövetkezett, hogy a közjegyzők a Bankok devizatőke nyilvántartását foglalják közjegyzői okiratba mint az Adósok Bankkal szemben fennálló kölcsöntartozását, mert elfogadják a tartozáselismerő közjegyzői okirat szerint nyilvántartásba vett Banki követelést, miközben a Bankok a tartozáselismerő közjegyzői okiratok aláírását követően nem adtak pénzkölcsönt az Adósoknak.

A devizaösszegek forintban számolt , folyósítás napi vételárát folyósították, s ezért az Adósoknak nincs kölcsöntartozásuk a hatályos törvényi rendelkezések értelmében.

Amennyiben a közjegyzők a Ptk. 242. §-a szerint járnának el, amely a tartozáselismerésről törvényi szinten rendelkezik , nem állíthatnának ki a Bankok nyilvántartása szerinti kölcsöntartozásról ténytanúsítványt, és ezért nem tudnának végrehajtási záradékot tenni az Adósok tartozáselismerő közjegyzői okiratára.

De mivel nem veszik figyelembe azt, hogy a tartozás jogcíme a tartozás elismerését követően nem változik meg, és a tartozás elismerőjét terheli a bizonyítás a tartozás fennállására vonatkozóan az Adósok bizonylataival alátámasztva , ezért bekövetkezett az Adósok teljes ellehetetlenítése a közjegyzők által készített valótlan tartalmú közokiratok kiállítása miatt.

Az Adósok az ilyen módon , jogtalanul kiállított végrehajtási záradékok miatt indított végrehajtási eljárás során elveszíthetik a jelzáloggal terhelt ingatlanjukat, elveszíthetik az egyéb ingatlanjukat is, ha a jogellenesen felduzzasztott tőketartozás kielégítéséhez ezt a Bank igényli , megterhelhetik a fizetésüket, nyugdíjukat, az Adóstárs fizetését , nyugdíját a jogellenesen kiállított végrehajtási záradék miatt.

A közjegyzők felelőssége vitathatatlan, az Adósok helyzete tűrhetetlen, a hatályos törvények figyelmen kívül hagyásával történik meg a teljes ellehetetlenítésük , miközben a közjegyzők feladata a törvény értelmében a pártatlan jogszolgáltatás volna a jogviták megelőzése érdekében.

Ehelyett a Bankok érdekében történnek végrehajtások az adósok teljes kiszolgáltatottságával, a törvény által előírt bizonyítási terhük figyelembe vételének mellőzésével , s ez által a pénzmozgásokat kizárólagosan bizonyító bankszámla kivonatok teljes mellőzésével .

Az a tény, hogy a Bankok devizatőke nyilvántartása eltér a folyósítás szerinti kölcsöntartozástól, azt is igazolja, hogy a felmondásig mindvégig jogellenesen követelt a Bank az Adóstól, hiszen az Adósoknak a törvény értelmébe nem keletkezett kölcsön jogcímen tartozása a Bankokkal szemben, mégis a nyilvántartásba vett devizaösszeg megfizetését követelte a Bank és erre számított fel mindvégig kölcsönkamatot anélkül, hogy azt a Ptk.523§ -nak és a Hpt.2-es számú mellékletének megfelelően rendelkezésre bocsátotta volna.

Ezáltal az adós mindvégig kölcsönkamatot fizet az át nem adott devizaösszegre, miközben annak erősödése miatt felmerülő árfolyam különbözetet is meg kell fizetnie .

A közjegyzők az által, hogy elegendőnek tartják a Bankok hitelnyilvántartási számlájának felmutatását , az ezen lévő kölcsöntartozást mint az Adósok Bankkal szemben fennálló tartozását közokiratba foglaltan tanúsítják .

Anélkül teszik ezt, hogy a szerződésbe és a tartozáselismerő közjegyzői okiratba foglalt , kölcsön jogcímen az Adós által megfizetni követelt devizaösszeggel kapcsolatosan leellenőriznék, hogy a tartozás elismerését követően leellenőriznék a Bank szolgáltatását .

Mivel a Bankok minden esetben bizonyítottan forintot bocsátottak az Adósok rendelkezésére, ezért a kölcsön jogcímen Adós által megfizetni követelt devizaösszeg nem vált pénzkölcsönné, s ezért kölcsön jogcímen az adósoknak nem keletkezett pénztartozásuk a Bankokkal szemben.

A felmondásba valótlanul foglalt devizatartozás ezáltal közokirathamisítással történik a felmondást készítő Bankok és a közjegyzők által .

Btk.

342. § (1) Aki

a) hamis közokiratot készít, vagy közokirat tartalmát meghamisítja,

b) hamis, hamisított vagy más nevére szóló valódi közokiratot felhasznál,

c) közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba,

büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki az (1) bekezdés *a)* vagy *b)* pontjában meghatározott közokirat-hamisításra irányuló előkészületet követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) Aki az (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott közokirat-hamisítást gondatlanságból követi el, vétség miatt elzárással büntetendő.

343. § (1) Az a hivatalos személy, aki hivatali hatáskörével visszaélve

a) hamis közokiratot készít,

b) közokirat tartalmát meghamisítja, vagy

c) lényeges tényt hamisan foglal közokiratba,

büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) E § rendelkezéseit a külföldi állam igazságszolgáltatási vagy bűnüldözési feladatot ellátó hatóságának a törvény alapján Magyarország területén eljáró tagjára is megfelelően kell alkalmazni.

A bankok a Btk. 342 .§ -ának (1) bekezdése c) pontja szerinti módon követnek el közokirathamisítást, a közjegyzők pedig a Btk . 343 . §-ának (1) bekezdése c) pontja szerinti módon , lényeges tényt hamisan foglalnak közokiratba, s ez által az Adósok tartozáselismerő közjegyzői okirataira végrehajtási záradék kerül .

A végrehajtási záradékkal ellátott közjegyzői okirat végrehajtható okirat.

Az Adósok polgári peres eljárásokkal próbálnak megmenekülni a végrehajtástól, amit ideig-óráig meg tudnak tenni .

A megoldást ez nem jelentheti.

A megoldást a törvényesség helyreállítása jelentheti.

Kérjük ezért a Tisztelt Főügyész Asszonyt, hogy az általunk szolgáltatott információk alapján szíveskedjék hivatalból nyomozást indítani a Magyarországon deviza alapú hitel, illetve lízingszerződést kötő bankok vezetői ellen és a törvénytelenység kivizsgálását megakadályozók illetve azon személyek ellen, akik jogkörrel és törvényi felhatalmazással rendelkeznek, az ügyek kivizsgálására, de nem élnek vele.

2013.szeptember 10 napján

Tisztelettel: Kásler Árpád elnök

Tövisskesné Dsupin Judit főtitkár

Forrás: Hír.Ma

<http://tudnodkell.info/nepirtassal-vadoljak-a-magyar-kormanyt-es-a-bankokat-hagaban-itt-a-beadvany/>